Vandlik Katalin

Szamóca

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 39. szám, 2020. szeptember 25.

Anyámnak nem volt olyan meggyőződése, hogy gyümölcs lenne. Leginkább halottként tudta volna elképzelni magát, de ez sehogy se jött össze neki. A többszöri kórházi kezelés olyan mértékben hozzászoktatta a szervezetét a nyugtatókhoz, hogy amikor maga ellen akarta azokat fordítani, egy lónak elegendő adag sem ütötte ki. Az osztályon nem a szokványos kórházszag terjengett, itt nem érződött fertőtlenítő, ürülék vagy főzelék szaga. A pszichiátrián használtruhaszag volt, meg műanyagpohár-, műanyagasztalterítő- és szomorúságszag. A műanyag abroszok alól fellibbenő szomorúságszag nagymértékben anyám földszagú kipárolgásából állt.